

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет хімії, екології та фармації
Кафедра екології та охорони навколишнього середовища

СИЛАБУС
в і б і р к о в а д и с ц и п л і н а
ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНИЙ ФОНД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН
підготовки магістра
спеціальності 101 Екологія
Освітньо-професійної програми «Заповідна справа»

Луцьк – 2020

Силабус навчальної дисципліни «Природно-заповідний фонд зарубіжних країн» підготовки магістра галузі знань - 10 Природничі науки, спеціальності - 101 Екологія, за освітньо-професійною програмою - «Заповідна справа»

Розробник:

кандидат біологічних наук, доцент
кафедри екології та охорони
навколишнього середовища

Савчук Л.А.

Силабус навчальної дисципліни затверджено на засіданні кафедри

протокол № 2 від 18 вересня 2020 р.

Завідувач кафедри:

доктор хімічних наук, проф.

Гулай Л. Д.

I. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна /освітньо-наукова/освітньо-творча програма, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Денна форма навчання	10 Природничі науки спеціальність 101 Екологія освітня програма «Заповідна справа» Магістр	Вибіркова
Кількість годин/кредитів/120/4		Рік навчання 5
		Семестр 1-ий
ІНДЗ: є/немає		Лекції 22год.
Мова навчання		Практичні 22 год.
		Самостійна робота 68год.
		Консультації 8 год.
		Форма контролю: залік
		Українська

II. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИКЛАДАЧІВ

ППП Савчук Людмила Анатоліївна

Науковий ступінь кандидат біологічних наук

Вчене звання доцент

Посада доцент кафедри екології та охорони навколишнього середовища

Контактна інформація +380661334533

III. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

1. Анотація. Навчальна дисципліна «Природно-заповідний фонд зарубіжних країн» передбачена як вибіркова дисципліна для підготовки магістра галузі знань 10 Природничі науки, спеціальності 101 Екологія, за освітньою програмою - «Заповідна справа».

Навчальна дисципліна «Природно-заповідний фонд зарубіжних країн» вивчає закономірності складу, структури, динаміки та поширення рослинних угруповань (фітоценозів), встановлення закономірностей існування агрофітоценозів, особливостей їх будови, взаємозв'язків компонентів фітоценозу між собою та з умовами навколишнього середовища

2. Курси, на яких базується вивчення даної дисципліни це «Біологія», «Основи екологічного лісівництва» Загальна екологія», „Ботаніка”, „Заповідна справа”, „Екологія рослин”..

3. Метою є збереження біологічного різноманіття та в цілому природних ландшафтів, тобто зберегти й відновити природні комплекси чи їх окремі компоненти на спеціально призначених для цього територіях. Для досягнення якої виникає необхідність у реалізації певних завдань природоохоронного, економічного, соціального і політичного плану, формалізації підходів до організації об'єктів ПЗФ, розробці критеріїв оцінки порушень цілісності природних екосистем.

Основними завданнями є збереження біологічного різноманіття та в цілому природних ландшафтів, тобто збереження та відновлення природних комплексів, чи їх

окремих компонентів на спеціально призначених для цього територіях, формалізація підходів до організації об'єктів ПЗФ, розробка критеріїв оцінки порушень цілісності природних екосистем.

4. Результати навчання (компетентності):

Студенти повинні знати: про види природоохоронних територій, цілі їх створення, про особливості функціонування різних типів природоохоронних територій різних країн світу, чим відрізняється національний парк-резерват від національного парку-еталону. знання про структуру національного парку та особливостям використання кожної його зони. яких межах можна використовувати національний парк в рекреаційних цілях та запам'ятати маніпуляційні прийоми розподілу відпочиваючих в ньому

Студенти повинні уміти: описувати найбільш яскраві приклади резерватів та національних парків з різних країн та континентів світу. Це дає змогу оцінити не лише особливості природи даних об'єктів а й специфічні особливості функціонування, наприклад, національних парків, де національний парк у Великобританії, наприклад, дуже різко відрізняється від національного парку В США чи Канаді.

5. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лекцій	Практичних	Самостійна робота	Консультації
Змістовий модуль 1. Загальні питання організації заповідної справи зарубіжних країнах					
Тема 1. Вступ. Види природоохоронних територій та цілі їх створення. Загальний огляд розташування природоохоронних територій на нашій планеті		2	2	1	7
Тема 2. Національні парки світу (загальна характеристика)		2	2	1	7
Тема 3. Структура національного парку. Національний парк і рекреація		2	2		7
Тема 4. Національні парки та рекреація		2	2	1	7
Разом за змістовим модулем 1.	47	8	8	3	28
Змістовий модуль 2. Природоохоронні території частин світу					
Тема 5. Природоохоронні території Австралії та Океанії		2	2	1	7
Тема 6. Природоохоронні території Європи		2	2	1	6
Тема 7. Природоохоронні території Азії		2	2	1	6
Тема 8. Природоохоронні території Північної Америки.		2	2		7
Тема 9. Природоохоронні території Південної і Центральної Америки.		2	2	1	7
Тема 10. Природоохоронні території Африки		2	2	1	7
Тема 11. Природно-заповідний фонд світу		2	2		5
Разом за змістовим модулем 2.	73	14	14	5	40
Усього годин	120	22	22	8	68

Оцінювання

Оцінювання навчальних досягнень з дисципліни «Природно-заповідний фонд зарубіжних країн» здійснюється за 100 бальною шкалою. Оцінка включає в себе поточний контроль (оцінюється робота під час виконання практичних завдань) та підсумковий модульний контроль (у формі тестів). Максимальна кількість балів з поточного контролю – 40. Максимальна кількість балів, які студент може отримати під час модульного контролю – 60.

Розподіл балів за формами контролю

	Поточний контроль											Модульний контроль		Сума 100
	Модуль 1. Виконання практичних робіт і теоретична підготовка до занять (40 балів)											Модуль 2 (60 балів)		
	T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	МКР1	МКР2	
Макс. бал	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	20	20	100

Виконання індивідуальних завдань програмою не передбачається.

Якщо за результатами поточного і модульного контролю студентом накопичено не менше 75 балів і він погоджується з таким результатом, оцінка може виставлятися без складання екзамену. В іншому випадку студент складає екзамен. Максимальна оцінка, яку можна отримати за екзамен – 60 балів. Підсумкова оцінка включає в себе оцінку з поточного контролю і екзамену. Екзамен проходить в усній формі.

Політика викладача щодо студента

Всі учасники освітнього процесу повинні дотримуватись вимог чинного законодавства України, Статуту і Правил внутрішнього розпорядку ВНУ імені Лесі Українки, загальноприйнятих моральних принципів, правил поведінки та корпоративної культури; підтримувати атмосферу доброзичливості, відповідальності, порядності та толерантності. Недопустимі спізнення на заняття, користування гаджетами в особистих цілях, списування. Очікується, що всі студенти відвідають усі лекції та практичні заняття курсу.

Політика щодо академічної доброчесності

Під час навчання учасники освітнього процесу зобов'язані дотримуватись академічної доброчесності: етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання, та провадження наукової діяльності.

Дотримання академічної доброчесності передбачає: самостійне виконання завдань поточного та підсумкового контролю; посилення на джерела інформації у разі використання ідей, тверджень, відомостей; дотримання норм законодавства про авторське право; надання достовірної інформації про результати власної діяльності.

Політика щодо дедлайнів та перекладання

Якщо студент з будь-якої причини був відсутній на заняттях, то він/вона вивчає теоретичний матеріал самостійно, використовуючи навчальні посібники та виконує всі завдання для практичних робіт. Прозвітуватися про виконання можна під час консультацій. Перекладання модульних тестів заборонене.

Шкала оцінювання

Оцінка в балах за всі види навчальної діяльності	Оцінка
90 - 100	Відмінно
82 - 89	Дуже добре
75 - 81	Добре
67 - 74	Задовільно
60 - 66	Достатньо
1 - 59	Незадовільно

Рекомендована література

1. Атлас мира. – М.: Ком ГИК, 1991. – 337 с.
2. Борисов В.А. и др. Охраняемые природные территории мира: нац. парки, заповедники, резерваты / В.А. Борисов, Л.С. Белоусова, А.А. Винокуров. – М.: Агропромиздат, 1985, –310 с.
3. Забелина Н.М. Национальный парк. – М.: Мысль, 1987.– 170 с.
4. Заповедными тропами зарубежных стран. Отв. ред. А.Г. Банников. – М.: Мысль, 1976. – 361 с.
5. Заповедники Советского Союза: (Краткий справочник) [А.Г. Банников и др.]. – М.: Лесн. пром–сть, 1977. – 87 с.
6. Заповедники СССР: [Справочник / Н.Г. Васильев и др.]; Под ред. А.М. Бородина, Е.Е. Сыроечковского. – М.: Лесн. пром–сть, 1980. – 240 с.
7. Краснитский А.М. Проблемы заповедного дела. – М.: Лесн. пром–сть, 1983. – 191 с.
8. Природно-заповідний фонд Української РСР: Реєстр-довідник заповідних об'єктів / В.С. Одноралов та ін.; За ред. М.А. Воїнственського. – К.: Урожай, 1986. – 224 с.
9. Проблемы инвентаризации живой и неживой природы в заповедниках: Сб. науч. тр. / Отв. ред. В.Е. Соколов. – М.: Наука, 1988. – 216 с. (Проблемы заповедного дела. Вып. 2).
10. Справочник по заповедному делу / [В.И. Олещенко и др.]; Под ред. А.М. Гродзинского; Гос. ком. УССР по охране природы, АН УССР. – К.: Урожай, 1988. – 167 с.